

Cesta za snem aneb putování kobyliské mládeže

Extraligou dorostu

Část druhá: Je to (skoro) tam!

Rubrika, kterou jsem se rozhodl pojmenovat ve stylu šmouly Snílka (a komu se to nelíbí, ať si... vy víte co), došla do své druhé fáze. Putování tentokrát nebylo pro většinu tak daleké, hrálo se totiž v naší útulné kobyliské klubovně, zejména mé srdce plesalo vzhledem k velmi strategickému umístění našeho bytu zhruba 5 minut od hrací místnosti. Někteří členi týmu (Gustav, Skypy a Páňa) dojížděli z aglomerací trochu déle, ale troufám si tvrdit, že to bylo lepší než cestovat do Varů. Naši soupeři pravděpodobně neměli příjemné vstávání, Vary a města jim podobné jsou přece jenom lehce z ruky, což jsme si ostatně ověřili minulý měsíc (viz. první 4 kola Extraligy).

Jaký je ideální scénář

Naše ambice byly jasně stanoveny už po prvních kolech. Musíme vyhrát! Po hrubě nepovedeném polofinale juniorů (možná přijde i článek, uvidíme, co maturitní ročník dovolí), kde jsme hlavně já s Páňou odepsali neskutečné množství bodů, jsem se však lehce obával o náš (abych byl úplně upřímný, především já jsem se o svůj výsledek velice obával) výsledek. Měli jsme však silnější družstvo, takže jsem ve výhru našeho týmu věřil. Nastoupili jsme v celkem očekávané sestavě, tentokrát jsme vsadili na Molkiho, u něhož jsme věřili v probuzení po malé rošádě (tzn. 2x0). Měl ale vcelku hratelného soupeře na chycení se, ten dokonce prohrál všechny 4 partie!

Jak jsme se sešli

Sraz byl v klubovně naplánován na 9:45, i když se hrálo až od 10:00. Toto opatření udělal Pájín obzvláště kvůli mně a Molkimu, známým opozdilcům (paradoxně bydlíme od klubovny nejbližší). Jak se také ukázalo, kapitán věděl, co dělá. Já jsem si musel ráno omýt své mastné vlasy, v klidu se nasnídat a také si dát pár triviálních úloh na zahřátí, aby mozek začal pracovat. To nějaký čas zabere. V 9:43 jsem se sluchátkama v uších, vyzbrojen lahví v jedné a se dvěma banány a půlkilem ořechů v druhé ruce, vyrazil vstříc extraligovým momentům. Zhruba v polovině mého putování se v průběhu jedné motivační písničky můj mobil odmlčel a na displeji se zjevil obraz, podle kterého jsem poznal, že mi volá Pájín. Nemůžu říci, že jsem to nečekal, každopádně jsem mobil nestihl zvednout, takže jsem se ani nesnažil o nějakou zpětnou vazbu, pokračoval jsem dál. Dorazil jsem ale pouze o 5 minut později, než byl stanovený sraz, což jsem osobně bral jako úspěch, ostatní však mé nadšení nesdíleli. Ještě jeden náš člen však chyběl. Schválně můžete tipnout jaký. Ten byl obvoláván asi čtyřikrát, ani jednou však nezvedl. Začali jsme velmi vážně uvažovat o tom, že bude zapojen do naší sestavy Želvi. Na popáté se však odpověď z druhé strany ozvala. Následovalo pár nelichotivých poznámek ze strany Pájína, bylo však jasné, že náš opozdilec dorazí. Po několika útrpných minutách dorazili postupně 2 chybějící soupeři a Molki a mohlo se hrát.

Jde se na to

Na značnou ztrátu optimismu jsem nemusel dlouho čekat. Já jsem z pozice, kde jsem zvolil značně neteoretické pokračování z domácí přípravy, získal něco, čeho jsem se (nakonec asi neoprávněně) trochu bál, měl jsem ale aspoň stanovený plán, který jsem byl odhodlaný rychle plnit. Důvod nabyté nervozity však tkvěl hlavně kvůli pozicím, které vznikaly po mé pravici a za mými zády. Páňa dostal hák, po kterém jeho pozice vypadala hodně zdechle (i když komp nakonec ukázal „pouze“ +0,8), ani samotnému vůdci černých barev se moc nelíbila. Mezitím soupeř naší dvojky vycítil, že má zásoba ořechů vystačí na zimu, takže často pořádal výlety směrem k první desce a bezostyšně si nabízel. Zde je však nutno dodat, že tento člověk je můj dlouholetý kamarád, proto jsem jeho počínání se smíchem kvitoval. To, co se dělo za mnou, však zavánělo těžkou depresí. Gustav zahrál riskantní variantu kráلكy, kterou mu ale soupeřka vyvrátila a začala stát úplně vyhraně (údajně až -9). K tomu všemu měl náš host o hodinu horší čas, takže všechno směřovalo k nešťastnému konci. Směrem dále to ale nebylo tak zlé. Molki měl normální pozici a vypadal spokojeně, což se odrazilo i na hodnotě času, který ukazoval u jeho soupeře nižší (!!) hodnotu než u našeho opozdilce. Skypy zahrál bílými výměnnou francouzskou, čímž si možná vysloužil účast v některém z memů (jestli budu ochoten něco vymyslet) a měl celou dobu zhruba vyrovnanou pozici, pozice velice rychle dospěla do koncovky SxJ, kde jsem věřil ve výhru. Doly hrál černými sicku s c3 (na kterou nebyl připraven) a na rozdíl od předchozích mačů s ní neměl žádné problémy a pohodlně vyrovnal, což mě velice mile překvapilo. Akorát ten čas...

O zhruba půl hodiny později jsme se ve vedlejší místnosti scházeli na takový ten rychlý pokec, kde jsme zároveň shrnuli situaci. Najednou se u nás objevil i Gusta, který s desíti minutami a prohranou pozicí pomalu skládal zbraně. V tu chvíli se ve mně probudila bojovná část mého já.

„Běž tam, sedni si k tomu a ona určitě něco přehlídne,“ těmito slovy jsem ho rychle poslal zpět k partii. A za zhruba 5 minut se odehrál první a dle mého názoru rozhodující zlom v zápase. Gustavova soupeřka hrála neuvěřitelně rychle a opravdu něco přehlédla. Najednou jsme měli na třetí desce koncovku s kvalitou navíc a výhra měla být jen věcí techniky. Deus ex machina? Nějaká tajná kletba? Kdo ví, každopádně najednou byl pohled na zápas mýma očima daleko optimističtější záležitostí než do té chvíle. Mezitím Skypy se stejně starým (spíše mladým) soupeřem podepsali remis, i když se mi zdálo (aspoň při mém posledním pohledu na pozici), že na výhru může hrát jenom černý.

Podezřívám Pájína z toho, že za nepříznivého stavu využil černé magie a seslal kletbu na naše soupeře. Páňa se dostal ke slovu a začal trestat soupeřovo nevyužití iniciativy, rázem začal být vyhraný. Jeho vždy optimisticky naladěný soupeř lehce slevil ze svého úsměvu a začal si uvědomovat, že něco neskutečně podělal. Já jsem bez nějakého velkého odporu přešel do dobré koncovky, kde jsem si věřil. Molki začal stát lépe a lépe, Doly taky byl bez problémů, i když se začal rychle dostávat do časovky.

Pak už to šlo celkem rychle. Páňa dokázal využít svoji materiální převahu a v lehce nervózním konci dokázal zvítězit. Molki dokázal sebrat soupeři figurku a koncovka s tímto materiálem v sobě měla být jen formalitou. Doly dostával věžovku s křišťálovým pěšcem navíc, já jsem měl přivyhranou koncovku. Po několika okamžicích dohrála čtvrtá šachovnice. Náš hráč si připsal první bod v soutěži, kdežto jeho soupeř už 5(!) porážku. Po této události složili soupeři zbraně. Třetí nabídnutí remízy od soupeře jsem už vyslyšel, protože z krásné koncovky jsem zbrklou a velice špatnou hrou udělal paskvil, kde jsem mohl v klidu prohrát, kdyby se soupeř rozhodl pokračovat v boji. Od tohoto okamžiku jsem mohl vítat ELO začínající číslicemi 20. Po partii mi za můj výkon v koncovce bylo

stydno, doufám, že se už nic podobného nebude opakovat. Poté už zbývala jen poslední šachovnice. Doly by si potřeboval zopakovat základní motivy v pěšcovkách, protože z jasné výhry udělal remízu, ale to samé by měl udělat jeho soupeř, který konec zahrál fakt zle a nakonec prohrál.

Po natahání partií jsme byli pozváni Pájínem na důkaz vděku do jisté restaurace (děkujeme!), která byla nově otevřena nedaleko naší klubovny. Chyběli pouze Gustav a Skypy, kteří už odjeli do svých příbytků. Nutno říci, že i zde pokračovalo mé smolné období. Jídlo jsem si nevybral dobře a i po zákusku jsem byl pořád hladný. Aspoň Páťa s Pájínem nekoupili zajíce v pytli a na jídle si pochutnali. Příští extraligové setkání se údajně bude konat zase u nás, takže bych chtěl účastníkům těchto bojů doporučit jednu věc. Neobjednávejte si špagety Aglio Olio. Tímto jsme ukončili druhou část našeho extraligového putování.

TJ Kobyliisy			ŠK Karlovy Vary		
Slovák Kilián (Z)	2253F	½ - ½	2062F	Špreňar Petr (Z ml)	
Pařízek Vojtěch (Z)	2138F	1 - 0	1877F	Špička Jan (Z)	
Brejník Gustav (Z H)	2035F	1 - 0	1915F	Brunová Blanka (Z D)	
Molkanov Oleg (Z)	1909F	1 - 0	1731F	Srba Stanislav (Z)	
Skýpala Ondřej (Z sm)	1855F	½ - ½	1799F	Hlavina Matouš (Z H s)	
Dolejš Jakub (Z ml)	1376F	1 - 0	1510F	Beer Jiří (Z ml)	
5			:	1	

Co s námi bude dál?

Poř.	Družstvo	V	R	P	Body	Skóre	Partie
1.	TJ Bohemians Praha	4	1	0	13	18.5	17
2.	Šachklub Sokol Klatovy	3	2	0	11	19.0	16
3.	TJ Kobyliisy	3	2	0	11	19.0	15
4.	Desko Liberec	2	1	2	7	14.5	11
5.	Klub Šachistů Říčany 1925	2	1	2	7	13.5	11
6.	ŠA VŠTE České Budějovice	1	1	3	4	14.5	11
7.	ŠK Karlovy Vary	1	0	4	3	11.0	7
8.	PROMAT OAZA Praha	0	0	5	0	10.0	7

Příště nás čekají zápasy s dvěma zatím nejsilnějšími týmy soutěže. Pravděpodobnost, že se nedostaneme do finále A, je mizivá, protože 4. a 5. tým hraje spolu, teoretická šance tu však je. Já si ale myslím, že příště již půjde o sbírání důležitých bodů do závěrečných bojů s moravskými týmy. Tak zase za dva měsíce. Můžete přijít a fandit, myslím, že to bude potřeba.

P.S. Pokud tento text nebude upravován Michalem, tak se omlouvám za sníženou grafickou kvalitu článku.

Kikina

